

Bjelovar, 25.12.2024.

Broj • No: 15/11/3

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21000 Split

Na broj: P-439/22

Pravna stvar:

TUŽITELJ: **HAZARDER, d.o.o. u stečaju**, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 61318305522 po punomoćniku Aniti Marković, odvjetnici iz Bjelovara, Antuna Mihanovića 2

TUŽENIK: **UZDA d.o.o.**, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 44493919158

ŽALBA

tužitelja protiv presude i rješenja Naslovnog suda posl.br. P-439/2022 od 11.12.2024. g.

1x

prilog:

a/ sudska praksa

b/ potvrda o uplati pristojbe

1. Tužitelj ovim podneskom unutar žalbenog roka od 15 (petnaest) dana podnosi žalbu protiv prvostupanjske presude i rješenja posl.br. P-439/2022 od 11.12.2024. godine.
2. Tuženik presudu i rješenje pobija u cijelosti i to zbog svih zakonom predviđenih razloga.
3. Tuženik uvodno ukazuje kako mu je pobijanom presudom povrijeđeno pravo na pravično suđenje koje obuhvaća pravo na obrazloženo sudsku odluku i pravo na procesnu jednakost jer je prvostupanjski sud navode i dokazne prijedloge tuženika zanemario u potpunosti, čak i ako ih je proveo, a za takvo postupanje ne daje nikakve razloge.
4. Tuženik u tom smislu ukazuje na zaključke Ustavnog suda RH:
 - (i) „Sve dok u sudskoj odluci u povodu koje je podnesena ustavna tužba nisu navedeni dostatni i relevantni razlozi kojima se sud vodio u donošenju svoje odluke, a koji mogu dovesti do uvjerenja da je taj sud stvarno ispitao slučaj i odgovorio na sve bitne navode stranaka, ne može se smatrati da ta odluka zadovoljava opće uvjete koji proizlaze iz Ustavom zajamčenog prava na pravično suđenje.“ – U-III-5038/2015 od 12.7.2018;
 - (ii) „Kada su sudovi odbili jedini dokazni prijedlog podnositelja radi utvrđivanja okolnosti postojanja sporazuma o neplaćanju zakupnine, a ta je okolnost bila proturječna navodima tužitelja te time i osnovanosti tužbenog zahtjeva, podnositelju su onemogućili da iznese dokaz kojim bi potkrijepio (utvrdio) svoje navode. Takvim postupanjem sudovi su izrazili svoju naklonost tvrdnjama tužitelja te

- su, zanemarivanjem načela jednakosti oružja, podnositelja stavili u nepovoljniji procesni položaj od tužitelja i time podnositelju povrijedili pravo na pravično suđenje...” – U-III-3874/2008 od 4.4.2012.*
- (iii) *„Pravo na procesnu ravnopravnost ili pravo na „jednakost oružja“ podrazumijeva da nijedna od stranaka ne smije imati nikakvu važniju prednost u odnosu prema svom protivniku. Svakoj se strani u postupku mora dati razumna mogućnost da iznese svoj slučaj, uključujući svoje dokaze, pod uvjetima koji je ne stavljaju u bitno neravnopravni položaj u odnosu prema protivnoj strani” –U-III-4150/2010 od 12.1.2015, objavljeno u NN br 6/15.*

BITNE POVREDE ODREDABA PARNIČNOG POSTUPKA

Relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka

5. Odredba **čl. 338. st. 4. ZPP-a** propisuje što sve obrazloženje mora sadržavati. Navedenu odredbu prvostupanjski sud nije primijenio. Sud nije naveo činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koje su predložile, nije obrazložio koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio (ili smatrao da ih ne treba utvrđivati), a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio, niti se izjasnio o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora i o njihovim prijedlozima i prigovorima o kojima tijekom postupka nije dao razloge.

Apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka – čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP

6. Donošenjem pobijane presude prvostupanjski je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz **čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP** jer pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati obzirom da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, a dani razlozi su međusobni proturječni i u suprotnosti s ispravama u spisu i drugim provedenim dokazima, sve kako se obrazlaže u nastavku.

POGREŠNO I NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

7. Pogrešna odluka utemeljena je na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju obzirom da Naslovni sud nije utvrđivao činjenice koje su **odlučne** za donošenje odluke:

-kako se ne radi o jednostranoj kompenzaciji već ugovornoj (isprava se naziva izjava pa odaje dojam jednostranosti);

8. Odredbu na koju se poziva Sud u vezi dopuštenosti prijeboja: čl. 174. SZ-a kojom je propisano ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka stečajni vjerovnik imao pravo na prijeboj, otvaranje stečajnog postupka ne utječe na to njegovo pravo. No, slučajno ili ne propušta ukazati na odredbu čl. 176. st. 1. t. 4. SZ-a kojoj je propisano da **prijeboj nije dopušten ako je stečajni vjerovnik mogućnost prijeboja stekao pobožnom pravnom radnjom.**

9. Upravo suprotno, pravna radnja koja je poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka, kompenzacija izvršena dana 08.04.2020. godine prema izjavi o prijeboju od dana 08.04.2020. godine jest pravna radnja kojom se tuženik stavlja u povoljniji položaj budući da je ista poduzeta u vrijeme kada je dužnik bio nesposoban za plaćanje, a **tuženik je znao i morao znati za tu nesposobnost**, jer se radi o osobi Davoru Žanku koji je u isto vrijeme bio i ovlaštena osoba za zastupanje tužitelja i tuženika, a iz potvrde FINA-e proizlazi da je tužitelj prije izvršene kompenzacije od 8. travnja 2020. godine račun bio blokiran i za tu okolnost je morao znati Davor Žanko kao zastupnik po zakonu i tužitelja i tuženika istovremeno i imao je privilegirana saznanja o likvidnosti i tužitelja i tuženika te je ispunjena i pretpostavka iz članka 207. stavak 2. točke 1. i 2. SZ-a. Izvršenim prijebojem dakle tuženik je pogodovan u namirenju svoje tražbine prije ostalih vjerovnika te zbog povezanosti veze između tužitelja i tuženika u osobi Davora Žanka i mogućnosti znanja o nelikvidnosti tužitelja, odnosno gospodarskom položaju tužitelja kao i iskorištavanju tog znanja radi mogućnosti prebijanja međusobnih obveza radi se o pobojoj pravnoj radnji.
10. **Prijeboj ovisi o stranačkoj volji, pa do njega ne mora doći iako su ispunjeni svi uvjeti za prijeboj, odnosno ni jedna od stranaka nije prisiljena na kompenzaciju već do nje dolazi dobrovoljno. Dakle, odgovorna osoba tužitelja, u isto vrijeme i odgovorna osoba tuženika; dobrovoljno, odnosno svjesno i namjerno u uvjetima blokade jednom stečajnom vjerovniku omogućava namirenje iako je društvo bilo nesposobno za plaćanje dok je druga strana nesporno znala za tu nesposobnost jer se radi o povezanim osobama budući je član društva i odgovorna osoba oba društva bio Davor Žanko.**
- **da predmet pobijanja nije izjava o prijeboju, već ugovor o kompenzaciji za koju je sačinjena sporna „izjava“;**
11. Sud potpuno pogrešno citira tužbeni zahtjev u svom obrazloženju.
- **da li uopće postoji tražbina tuženika;**
- Tuženik nije niti pokušao dokazati na što se odnose navodne pozajmice koje čine potraživanje tuženika.
12. O ovome uopće nije raspravljano.
- **da je pobijana pravna radnja zapravo obračunsko plaćanje, a obračunsko plaćanje je zabranjeno u uvjetima blokade računa;**
13. Iako se u Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima izrijeком ne navodi kao vrsta obračunskog plaćanja koja bi bila zabranjena u uvjetima blokade, **kompenzacija (prijeboj) u svojoj biti i nadalje predstavlja način prestanka obveznog pravnog odnosa, do kojeg dolazi kroz međusobno obračunavanje. Stoga se u dalje u smislu čl. 15. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima smatra i drugim oblikom namire međusobnih novčanih obveza i potraživanja, koji će biti zabranjen onda ako u uvjetima blokade računa poslovni subjekt sklopi ugovor o kompenzaciji pod uvjetom**

da time kao vjerovnik tražbine onemogućuje ili izbjegava primitak ispunjenja obveze u novcu. Obračunska plaćanja dakle, nisu dopuštena između poslovnih subjekata kojima je u Jedinstvenom registru računa koji vodi Financijska agencija zabilježena blokada računa jer imaju nenamirene dospjele obveze. Njima nije dopušteno dati izjavu o prijeboju, izdati uputu (asignaciju) i sklapati dvostrane ugovore o obračunskom plaćanju i sl. ako tim aktima kao vjerovnici izbjegavaju ili onemogućavaju primitak ispunjenja obveze u novcu. S obzirom na to da im je račun blokiran, nemaju pravo odlučivati o uporabi novca i redoslijedu namirenja svojih obveza. Dakle, zabrana obračunskog plaćanja nakon blokade računa je neupitna. Nesporno je da su obje strane; Hazarder d.o.o. i Uzda d.o.o. sklopile ugovor o kompenzaciji dana 8.4.2020. godine. Dakle, kada je tužitelj već bio u stanju blokade računa. Tim ugovorom stranke su međusobno prebile tražbine koje su u knjižene tek tog istog dana. **Ovako učinjen prijeboj proizvodi učinke od trenutka sklapanja sporazuma, odnosno od 8.4.2020. godine, obzirom da stranke u svom sporazumu, nisu ništa o tome odredile.**

- da je odgovorna osoba tužitelja postupala protivno čl. čl. 41. st. 3. čl. 49. i čl. 426. st. 8. Zakona o trgovačkim društvima jer nije imala dopuštenje za sklapanje ugovora o kompenzaciji (i sam sud navodi da je tužitelj mogao tražiti isplatu, a ne pristati na kompenzaciju);

14. Sud uopće ne cijeni da iz iskaza ispitanih svjedoka proizlazi kako Davor Žanko nije imao dopuštenje za poduzimanje predmetnih pravnih radnji, a samim time počinio je radnje koje su protivne ne samo jednoj zakonskoj odredbi, sve kako je nabrojano u tužbi.
15. Naslovni se sud ne očituje o materijalnim dokazima koje je tužitelj dostavio u spis predmeta, na provedeno vještačenje, kao ni na iskaze svjedoka u prilog činjenici da Davor Žanko nije imao odobrenje članova društva.

POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA

16. **Kao rezultat gore opisanih povreda sud je pogrešno primijenio, odnosno nije primijenio sljedeće zakonske odredbe:**

- **čl. 41. st. 3. čl. 49. i čl. 426. st. 8. Zakona o trgovačkim društvima;**

17. Naime, ne smije se bez posebne ovlasti trgovačkog društva nastupati kao druga ugovorna strana i s drugim društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime, a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba. To sve upravo radi sprječavanja sukoba interesa i zlouporabe položaja te zaštite same pravne osobnosti prave osobe, a li posljedično tome i njenih vjerovnika, a pravna posljedica sklapanja ugovora sa samim sobom bez posebne ovlasti je ništetnost tog ugovora, o čemu je sudska praksa zauzela sasvim jasan stav.

- **čl. 10. st.3. i 4. u vezi s čl. 41. st. 3., čl. 49. i čl. 426. st. 8. Zakona o trgovačkim društvima;**

18. Nemoralnim radnjama sudionika opisane kompenzacije došlo je do miješanja imovine jer se koristilo trgovačko društvo za to da bi se postigao cilj koji je zabranjen kao i da bi se oštetili vjerovnici, upravljalo imovinom kao da se radi o privatnoj imovini te je u konačnici u korist tuženika umanjena imovina društva tužitelja bez podmirivanja obveze plaćanja od strane tuženika prema tužitelju.
- **čl. 17. st.3. i 4. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi;**
19. Povrijeđen je prisilni propis jer su u stanju nelikvidnosti poduzimane radnje otuđenja vlasništva koje za posljedicu imaju oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj i to sve između povezanih društava.
- **čl. 14. i 15. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima;**
 - **čl. 4., 6., 7., 8. i 9. Zakona o obveznim odnosima;**
20. Nemoralnim radnjama sudionika opisane kompenzacije povrijeđena su sva osnovna načela obveznog prava, a osobito načelo savjesnosti i poštenja, načelo zabrane zlouporabe prava, načelo jednake vrijednosti činidaba, načelo zabrane prouzročenja štete i načelo dužnosti ispunjenja obaveze.
- **čl. 270., 271., i čl. 273. st. 2. i 4. Zakona o obveznim odnosima;**
21. Nemoralne radnje sudionika kompenzacije izvršene su iz nedopuštenih pobuda i rezultirale su nedopuštenom činidbom, a sve je to protivno Ustavu RH, prisilnim propisima i moralu društva.

POGREŠNA ODLUKA O TROŠKU

22. Sud je o trošku postupka odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a. Obzirom da tužitelj smatra da pobijana presuda nije zakonita i da je tužbeni zahtjev trebalo usvojiti, pobija odluku o troškovima.
23. Tužitelj smatra kako je sud trebao usvojiti prvopostavljeni tužbeni zahtjev, minimalno drugopostavljeni zbog cijelog niza povreda zakonskih odredbi, slijedom čega se predlaže se da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu te odredi da je tuženik dužan tužitelju naknaditi trošak parničnog postupka uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, kao i trošak ove žalbe uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana donošenja drugostupanjske odluke do isplate, podredno da pobijanu presudu ukine i odredi da se ponovno provede glavna rasprava.

HAZARDER, d.o.o. u stečaju
po punomoćniku Aniti Marković, odvjetnici
koju mijenja: